

РЕШЕНИЕ

№ 8053

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Диляна Николова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разглежда дело номер **10872** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 27.09.2013 г., постановено по н.а.х. дело № 18750/2012 г. по описа на Софийски районен съд, с което СРС, НО, 20-ти състав е изменил Наказателно постановление /НП/ №28579/04.04.201 1 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР срещу А. С. В., за това, че на 06.03.2011 г., около 05.35 ч., в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „Фолксваген Голо“ с Д К №. СА 34 50 РВ, без да притежава свидетелство за управление па МПС отнето по реда на чл.171,т.4 от ЗДвП, с което нарушил чл.150а, ал.1 ЗДвП, поради което и на основание чл.47, ал.2,вр.ал.1, б."а", чл.53 от ЗАНН, чл.189,ал.4 и чл.177, ал.1, т.2, предл.2 от ЗДвП и Заповед 1-3-1687/2010 г. МВР, е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лв., като намалил размера на наложената му глоба на 200 лева, и е потвърдил НП, в останалата му част.

Решението, в потвърдителаната му част е оспорено от А. С. В., с искане то и НП, в потвърдената му част, да бъдат отменени. Наведеното в жалбата основание е за нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, аргументирано в жалбата с доводи, че СРС игнорирал допуснатото в

административнонаказателното производство съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в липсата на единство между юридическото обвинение в АУАН и в НП.

В съдебно заседание касаторът редовно уведомен не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призван, не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови оспореното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е установено от фактическа страна, че на 06.03.2011 г., около 05.35 ч., А. С. В. управлявал в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], лек автомобил „Фолксваген Голф“ с ДК [рег.номер на МПС], когато бил спрял за проверка от служители на 03 РПУ-СДВР, при която В. не представил свидетелство за управление на МПС, тъй като не притежавал такова, защото бил лишен от правото да управлява МПС и свидетелството му за управление на МПС- отнето със Заповед №108889/20.01.2011 г.- чл. 171, т. 4 ЗДвП. За констатираното нарушение на В. бил съставен АУАН, а въз основа на него било издадено обжалваното НП

По отношение на обстоятелството, че описаното текстово в АУАН и НП нарушение, което е словесно еднозначно, е квалифицирано в АУАН по чл.150 от ЗДвП, а в НП- по чл.150а, ал.1 от ЗДвП, СРС е изложил, че формалната липса на съответствие между цифровата квалификация не накърнява правото па защита на жалбоподателя В., тъй като той се защитава по фактите, а и с оглед разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН, съгласно която НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Предвид на това, единственото наведено с касационната жалба основание не е осъществено от въззивната инстанция. Обратно на доводите на касатора, законосъобразно СРС е отхвърлил възражението за допуснато в досъдебната фаза на административнонаказателното производство съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на жалбоподателя, по съображения, които се споделят изцяло от този касационен състав.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираното с жалбата касационно основание, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1-во от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.09.2013 г., постановено по н.а.х. дело № 18750/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :